

לכולם יש חישוקים. הליכוד, העבודה, פת"ח. אבל יש הבדל

חישוקים וחישוקים

פת"ח וזו של מפלגת העבודה — מצטיינות בכך שאין הן אומרות את האמת, הידועה היטב למחבריהן.

לפחות 95% של חברי מרכז מפלגת העבודה יודעים היטב כי אין מנוס מהידברות עם אש"ף, ושאינן מנוס מהקמת מדינה פלסטינית בסופו של התהליך.

לפחות 95% מן המשתתפים בוועידת פת"ח יודעים היטב שאין מנוס מההכרה במדינת ישראל והקמת מדינה פלסטינית בגבולות הקו הירוק, לצד ישראל, ותוך הסכם עם ישראל.

אם כן, למען השם הרחום ואללה הרחמן, מדוע אין הם אומרים זאת? מדוע הם אומרים את ההיפך?

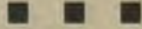

ל נהיה נאיביים. יש סיבות טובות לכך — גם פה, גם שם.

אנשי מפלגת העבודה אינם מעזים לדבר על מדינה פלסטינית, והם מלהזכיר את אש"ף טרופרטרטפו, מכיוון שהם חוששים שמא כל מילה כזאת תנחיל להם תבוסה ניצחת בכח"י רות הבאות.

אנשי פת"ח אינם מעזים לדבר בפה מלא על מדינה פלסטינית בגדה וברצועה, לצד ישראל, מכיוון שהם חוששים שמא כל מילה כזאת תקומם נגדם את יושבי חנות הפלייטיים, את הקנאים המוסלמיים ועוד ועוד, ותפי ריע למה שמכונה "אחרות השורה".

אני מעז לומר באוזני שימעון פרס ויאסר ערפאת שהם טועים.

ה רוב הגדול בשני העמים מוכן כיום לשמוע את האמת.

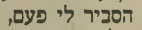
הרוב הגדול בשני העמים מואס בשקרים המוסכמים של אתמול.

הרוב הגדול בשני העמים רוצה במנהיגים אמיצים וחזקים, שאינם ערשנים חשבון יומי של סוסלאריות.

יש דבר אחד משותף לחילל גיבעתי בג"י כאלה, היורה בילדים ערביים, ובין הילדים הערביים, המיידים אבנים כחילי גיבעתי: אלה גם אלה יודעים את האמת. אלה גם אלה חיים במציאות. אלה גם אלה רוצים בפיתרון.

אלה גם אלה יודעים בסתרליבם שיש רק פיתרון אחד. עזה פלסטינית ואשקלון ישראלית. שני עמים. שתי מדינות.

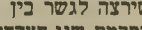
אולם לפוליטיקאים יש הגיון משלהם — וזהו אותו הגיון עצמו משני עברי המיתרס. יאסר ערפאת הסכיר לי פעם, ככישרון רב, את השיקולים של שימעון פרס. שימעון פרס אינו רוצה להכיר בשיקוליו של ערפאת (ולפחות כשיחה איתי), אך אני בטוח שהוא מבין אותם היטב.

ה אם רובצת תהום אמיתית בין החל"ת תהום שאי אפשר לגשר על פניה? שמויות. זוהי תהום של נייר.

כל אדם שירצה לגשר בין שתי סדרות ההחלטות, בהסכמת שני הצדדים, יוכל לעשות זאת תוך 10 דקות. גיימס בייקר יכול ערפאת יכול. פרס יכול. אפילו אני הקטן יכול.

אם לתקן את בן גוריון: לא חשוב מה שהיהודים והפלסטינים אומרים. חשוב מה שהיהודים והפלסטינים רוצים.

שהיא אופיינית מאוד לתולדות אש"ף ולשיתו של ערפאת. ערפאת מכר מילים תמורת כוח. הוא פייס את מבקריו בהחלטות נוקשות מבחינה מילולית, תמורת תוספת של כוח פוליטי לעצמו.

אחרי התפזרות הוועידה, נשאר ערפאת במנהיג העליון, ומדיניותו היא הקובעת.

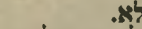
מי שבדוק את המילים היטב, נוכחית מגרלת, ימצא כי בעקיפין, בצופן המקובל באש"ף, אושרו כל החלטות אש"ף עד כה: ההכרה בישראל, ההכרה בהחלטות הא"ם 242 ו-338, הפסקת הטרור. אבל זה מכוסה כשיכבה ריטורית עבה.

מילים אחרות: חישוקי הליכוד הן חישוקי אמת. הם עולמים להפריע לתהליך השלום כפועל, אם

כל חישוק של הליכוד נסתר עלידי החי שוק של פת"ח. כל חישוק של פת"ח נסתר עלידי חישוק של הליכוד.

דימוין?

ההלט לא. כי בפוליטיקה, לא המילים כשי לעצמן קובעות. קובעת המיסגרת שבה נאמרות המילים.

חישוקי הליכוד הם חישוקי אמת, כי עומד מאחוריהם כוח פוליטי.

שלושת שרייה הליכוד שהמציאו את החי שוקים האלה — אריאל שרון, דוד לוי ויצחק מודעי — הם בעלי כוח אמיתי בתנועתם. הם כפו את החישוקים על שמיר, על אפו ועל חמתו. כוחם לא פג.

אפשר להתווכח על גודל הכוח הזה, ועל תוצאות המאבק הצפוי בין שמיר והשלישיה. אולם ברור כי אין לזלזל בחישוקים. הם כובלים את ידיו ורגליו של שמיר, ובמילא גם

סוגים שונים

לא יצליח שמיר למגר את יריביו מבית — ואם שמיר רוצה באמת להתקדם בדרך זו, מרצון או כתוצאה מאילוץ חיצוניים.

חישוקי פת"ח אינם חישוקי אמת. הם מילים ריקות, ושום כוח פוליטי אמיתי אינו עומד מאחוריהן.

ומכאן: אין שום דימוין של ממש בין מושב מרכז הליכוד ובין ועידת פת"ח.

של הממשלה. כל מי שמכין תוכניות לעתיד, חייב לקחת אותם בחשבון.

לא כן המוצב בפת"ח. בפת"ח אין אופוזיציה של ממש לערפאת.

יש בה המתחים עליו כיקורת קשה. יש בה הסבורים כי הוא מיהר מדי, שמכר נכסים לאומיים יקרים מבלי לקבל שום תמורה מישראל ו/או מארצות הברית, שהוציא מידיו קלפים חשובים בטרם עת. אולם הרוב העצום של פת"ח תמך במדיניותו של ערפאת, ובחר בו פה אחד לתפקיד החדש של יו"ר הנהגת התנועה.

בפוליטיקה קובעים יחסי הכוחות. המוסד העליון של פת"ח הור"ח השבוני, וכל האישים החדשים שצורסו אליו הם נאמניו האישיים של ערפאת.

(אחת מהם היא אינתיסאר ח'ליל, אלמנתו הלוחמת של אברג'יהאד, שכבר היתה פעם המפקדת של הכוחות המזוינים של פת"ח, כאשר הסורים כלאו את כל הגברים עצמם בראש התנועה, ובניהם ערפאת ואברג'יהאד. נבחר גם ידיו חכם בלאווי, שגריר אש"ף כתוניס, שבכיתו נפגשתי לא אחת עם ערפאת.)

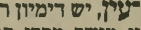
ההחלטות של פת"ח הם פרי של עיסקה,

ב תונים ננעלה השבוע ועידת פת"ח, אחרי שקיבלה שורה של החלטות.

יצחק שמיר אמר שוועידת פת"ח רומה למושב מרכז מפלגת העבודה. כשניהם התקבלו כאותו היום עצמו החלטות שלא יתגשמו.

שימעון פרס אמר שוועידת פת"ח רומה למושב מרכז תנועת הליכוד. שניהם שמו חרשוקים על יומת השלום.

אז מי מן השניים צודק?

ל מראית עין, יש דימוין רב בין ועידת פת"ח ובין מושב מרכז תנועת הליכוד דווקא.

בבלל, יש דימוין מסויים בין שני גופים אלה.

קודם כל, שניהם נקראים "תנועה". תנועת אחרות, שהפכה לתנועת הליכוד, שומרת בקפידה על הגדרה זו. אין היא מפלגה, כי מפלגה זה דבר לאיפה. היא תנועה.

כך גם פת"ח. השם פת"ח מורכב מראשי התיבות (במהופך) של "חוקת תחירי פלסטין", שיפירושו "תנועת שיחור פלסטין". תנועת אחרות, תנועת השיחור — הדימוין כולט.

וראשי התיבות פת"ח נהפכו בכוונה, כי המילה פתח פירושו כיבוש, ניצחון. אבל הדימוין רב יותר.

בתנועה הלאומית הפלסטינית, פת"ח היא תנועת המרכז. בעיני השמאל הפלסטיני, פת"ח היא תנועה מן המרכז ימינה, ויש לה גם שוליים רחבים.

הליכוד הולך ומתפתח כאותו הכיוון. בשנים האחרונות הוא מתקרב למרכז, ויש אומרים שהוא כבר תפס את מרכז הבימה. אם כן, הוא מהווה תנועה מהמרכז ימינה, עם שוליים רחבים.

כא"ר מקובל כיום להניח כי החלטות מרכז הליכוד חשובות מן החלטות של כל מיפ לגה אחרת במדינה. בקרב הפלסטינים, זה בוודאי נכון לגבי פת"ח.

אש"ף על כן לומר: החלטות פת"ח, כמו החלטות הליכוד, חשובות ביותר לעתיד היחסים בין שני העמים, לעתיד הארץ.

עד כאן הדימוין.

מ כאן והלאה אין שום דימוין. ממי שאומר כי החישוקים של פת"ח רומים לחישוקים של הליכוד, אינו יודע מה הוא שח.

למראית עין, אכן יש דימוין רב. מרכז הליכוד חייב את נציגי התנועה בממשלה ובכנסת להתנגד להשתתפות תושבי ירושלים בבחירות הפלסטיניות, לעמוד על הפסקת האינתיפאדה לפני כל משאומי תן, להתנגד לעצם הרעיון של הקמת מדינה פלסטינית, לסרב לכל הידברות עם אש"ף.

חישוקי ברזל. ועידת פת"ח החליטה שהפלסטינים במיד רחוקים צריכים להשתתף בבחירות, שה בחירות צריכות להיות חלק מתוכנית שתורביל למדינה פלסטינית, שהאינתיפאדה תימשך יחד עם. המאבק המזויני, שהיה פיקוח בינלאומי על הבחירות, שצה"ל יסוג לפני הבחירות.

חישוקי ברזל.